

Εμείς κοπιάζουμε κι ο Θεός το βλέπει και μας προετοιμάζει για τη Βασιλεία (Γέροντας Ελισαίος, Καθηγούμενος Ι.Μ. Σίμωνος Πέτρας)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Απομαγνητοφωνημένο απόσπασμα της Συνέντευξης του Πανοσιολ. Καθηγουμένου της Ι.Μ. Σίμωνος Πέτρας Αρχιμ. Ελισαίου στο Διευθυντή Σύνταξης της Πεμπτουσίας κ. Νικόλαο Κόιο]

ΝΚ - Γέροντα, εσείς που είστε στήλη εδώ και αρκετά χρόνια πνευματικά του κοινοβίου της Σιμωνόπετρας και θέλουμε να μας πείτε από την εμπειρία σας ως πνευματικός:

Τελικά τι χρειάζεται, ποια είναι η ουσία του πράγματος που χρειάζεται ο άνθρωπος για να προχωρήσει στην πνευματική ζωή; Και διαφέρουν οι απαιτήσεις της πνευματικής ζωής από τα παλαιότερα χρόνια με τις απαιτήσεις της πνευματικής ζωής σήμερα; Αυτό είναι ένα πράγμα που απασχολεί πολλούς.

ΓΕ - Βεβαίως δεν υπάρχει μια συνταγή για την πνευματική ζωή.

Και εκείνο που πρέπει να ξεκαθαρίσει με σαφήνεια ο άνθρωπος μέσα του είναι κατά τη γνώμη μου, όπως λέτε από μία έτσι μακρά παραμονή στο Άγιον Όρος και από την αναζήτηση αυτή που στην πορεία αυτή κανείς αναζητεί την πνευματική ζωή, πρέπει να ξεκαθαρίσει δύο πράγματα μέσα του. Το ένα είναι ότι την πνευματική ζωή κάποιος την επιθυμεί, ο άνθρωπος δηλαδή, ο πιστός, ο μοναχός και δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ του μοναχού και του πιστού όσον αφορά την επιθυμία τον πόθο όπως λέμε της πνευματικής ζωής, διότι κάθε άνθρωπος έχει τον έμφυτο πόθο της στροφής προς τον Θεό. Αυτό είναι κλασικό και δεν διαψεύδεται από κανέναν. Το πρώτο είναι αυτό, αλλά υπάρχει και ο άλλος πόλος που λέμε αυτός που δίνει την πνευματική ζωή. Ένας επιθυμεί και ο άλλος δίνει. Επομένως η πνευματική ζωή είναι μια δωρεά, είναι μία δωρεά στον άνθρωπο και από τον Θεό τον ίδιο. Αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία για να αποσαφηνίζει ο άνθρωπος μέσα του τι επιδιώκει στην πνευματική ζωή.

Η πνευματική είναι η ζωή όπως λέμε του πνεύματος, αυτό που μας χαρίζει το Άγιο Πνεύμα, άλλωστε είναι τόσο γνωστό, βιβλικώς και πατερικώς ότι η ζωή είναι μία Χάρις, είναι μία χαρά, είναι μία ευλογία, είναι ένα χάρισμα που δίνεται στον άνθρωπο, μία δωρεά, άλλωστε δωρεάν είναι η σωτηρία μας. Και γι αυτό τον λόγο λοιπόν δεν πρέπει να μπερδεύεται ο άνθρωπος και να αναζητεί πράγματα τα οποία ποτέ δεν θα τα πετύχει. Τι ζητάει λοιπόν ο Θεός από τον άνθρωπο; Ζητάει τον κόπο του. Κοπιάζεις; Λέει, «τα καλά κόποις κτώνται», που είναι αρχαίο ρητό. Κοπιάζεις; Ο Θεός θα σου χαρίσει την πνευματική ζωή. Πόσο κοπιάζεις; Όσο

μπορείς. Δεν υπάρχει ένας κώδικας, δεν υπάρχει μία, ας πούμε, μέθοδος στην οποία θα πεις ότι: ξέρεις άμα κάνεις αυτά έχεις την πνευματική ζωή. Τίποτα μπορεί να μην κάνεις και να έχεις την πνευματική ζωή διότι είσαι ταπεινός παραδείγματος χάρη, διότι έχεις χάρισμα από τους γονείς σου να έχεις καθαρή καρδιά. Κόπος; Αυτό, ότι κρατάς την καθαρή σου καρδιά. Αυτός είναι ο κόπος σου. Άλλος κοπιάζει, άλλος ασκείται και κοπιάζει, διότι είτε μπορεί είτε το χρειάζεται να κοπιήσει για τα πάθη του, για τις αμαρτίες του.

Και επομένως αυτό που ζητάει, όπως λέει και ο γέροντας Αιμιλιανός βεβαίως, διότι δεν είναι δικά μου λόγια αυτά, είναι μια βιωματική εμπειρία από τον γέροντα. Ο γέροντας λέει, για να ξεκινήσεις την πνευματική ζωή χρειάζεται να καταλάβεις ότι είσαι αμαρτωλός. Μα πώς το καταλαβαίνεις αυτό; Δεν μπορείς και αυτό να το καταλάβεις ακόμα! Λες ότι είμαι αμαρτωλός αλλά δεν το αισθάνεσαι! Τι μπορείς να αισθανθείς; Τον κόπο! Παραδείγματος χάρη η εκκλησία έχει κανόνες. Γιατί τους έχει; Για να σε βοηθήσει. Λέει, να πας στην εκκλησία. Είναι κόπος, την Κυριακή στην σύγχρονη εποχή να πας στην εκκλησία. Αν το εντάξεις μέσα και τον κόπο αυτόν, καταλαβαίνεις ότι αυτό χρειάζεται ο Θεός από σένα. Και δεν χρειάζεται να πεις, θα ακολουθήσω μία μέθοδο στην πνευματική ζωή. Η πνευματική ζωή είναι ποικιλία Χάριτος του Θεού και θα δοθεί στον καθένα που κοπιάζει, που κοπιάζει με ταπεινή και απλή καρδιά, χωρίς να αποβλέπει ότι οπωσδήποτε το αντάλλαγμα του κόπου του θα είναι αυτή η πνευματική ζωή, θα είναι η πνευματική ζωή που του χρειάζεται, που την αντέχει, που την δέχεται.

Διότι ο Απόστολος Παύλος, λέει: επιδιώκεται, διώκεται τα χαρίσματα και τα μείζονα χαρίσματα. Γιατί, λέει, διώκεται τα αυτά και τα μείζονα, δεν λέει για όλους! Άλλος αυτό, άλλος εκείνο, μείζον δε η αγάπη. Για να αποκτήσεις αυτή την αγάπη όμως πρέπει να δώσεις τα πάντα από τον εαυτό σου. Δεν μπορείς να έχεις δύο βάρκες! ...τον εαυτό σου, οπότε ο Θεός θα σου πει: παιδί μου γι' αυτό που έκανες θα σου δώσω, αυτό. Ο Θεός είναι μπροστά σου και δίνει κατά την επιθυμία σου, κατά τον κόπο σου, κατά την χωρητικότητα, όσο αντέχεις, σου λέει, παιδί μου δεν χρειάζεσαι περισσότερο εσύ πνεύμα, διότι θα πάρουν τα μυαλά σου αέρα, παραδείγματος χάρη, ή δεν θα σε ωφελήσει εκεί ή θα πέσεις από κει. Τώρα θα κάνουμε αυτό. Γι' αυτό λοιπόν να το ξεκαθαρίσουμε και να το απλοποιήσουμε για τους ανθρώπους ότι υπάρχει αυτός που επιθυμεί και αυτός που δίνει. Αυτός έχει τους θησαυρούς. Εμείς τι κάνουμε; Κοπιάζουμε! Δίνουμε τον κόπο μας και τον ιδρώτα μας. Αυτό ο Θεός το βλέπει και μας ετοιμάζει και για την πνευματική ζωή και για την βασιλεία.

[Συνεχίζεται]